

B' Εξάμηνο 1997 (*)

“Χρυσός”

Χάνεται η Λάμψη του Πολύτιμου Μετάλλου με το Πέρασμα του Χρόνου

Νικόλαος Ηρ. Γεωργιάδης

Παραμένει Επενδυτικό “Καταφύγιο” για Περιόδους Κρίσεων

Πριν από πολλές δεκαετίες, το πολύτιμο «κίτρινο» μέταλλο ήταν για τους ανά τον κόσμο επενδυτές ένας από τους πιο «πιστούς φύλακες» των επενδυτικών τους κεφαλαίων, καθώς σε περιόδους αναταραχής, υψηλού πληθωρισμού και οικονομικών κρίσεων υιοθετούσε με αξιοθαύμαστο τρόπο το ρόλο του επενδυτικού «καταφυγίου» και με την ανθεκτική συμπεριφορά της τιμής του κατόρθωνε να ελαχιστοποιεί τις όποιες απώλειες κεφαλαίου. Οι δύο πετρελαϊκές κρίσεις στη δεκαετία του 1970 αποτέλεσαν τις τελευταίες δύο λαμπρές περιόδους στη διαχρονική πορεία της τιμής του μετάλλου, ενώ κατά τη διάρκεια των τελευταίων 10 ετών – μετά το 1987, όπου έλαβε χώρα το τελευταίο ράλυ ανόδου – ο χρυσός, διανύοντας μία μακροχρόνια πτωτική πορεία, απώλεσε το μεγαλύτερο μέρος της παλαιάς του λάμψης και απομακρύνθηκε σημαντικά από τη θεωρία του επενδυτικού καταφυγίου, η οποία το συνόδευε πιστά για αρκετές δεκαετίες. Σήμερα, ο χρυσός δεν αποτελεί πλέον την παραδοσιακή μορφή επένδυσης που μπορεί να εξασφαλίσει ικανοποιητικές αποδόσεις σε ετήσια βάση, ωστόσο όμως εξακολουθεί να έχει την ικανότητα προστασίας της αξίας ενός κεφαλαίου που έχει επενδυθεί στο εν λόγω μέταλλο και αποφυγής της οιασδήποτε σημαντικής φθοράς του, ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσεων. Συνεπώς, ο χρυσός ενδείκνυται σήμερα ως μορφή επένδυσης μόνο εάν αναμένονται κρίσιμες οικονομικές περιόδους ή πολιτικές αναταραχές στο μέλλον.

Οι Τελευταίες Εξελίξεις και οι Προοπτικές

Στη διάρκεια του τελευταίου έτους, η τιμή του πολύτιμου μετάλλου δέχθηκε έντονες πιέσεις μετά από τις κινήσεις πώλησης μεγάλων αποθεμάτων του από τις Ευρωπαϊκές τράπεζες, στην προσπάθειά των τελευταίων να μειώσουν το δημοσιονομικό χρέος των αντίστοιχων χωρών τους, που αποτελούν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήδη οι κεντρικές τράπεζες της Ελβετίας, της Ολλανδίας και του Βελγίου ανήκουν στην ομάδα των πωλητών - σε μαζική κλίμακα - χρυσού, ενώ η υποτονικότητα στην αγορά εντείνεται και από την αβεβαιότητα σχετικά με το ρόλο που θα διαδραματίσει ο χρυσός στο περιβάλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά το 1999. Το 1997 αναμένεται να είναι μία ιδιαίτερα κρίσιμη χρονιά για την πορεία των τιμών του μετάλλου, στη διάρκεια της οποίας θα πρέπει να αποσαφηνισθεί η μακροχρόνια στάση των μεγάλων κατόχων αποθεμάτων χρυσού, ενώ οι τιμές εκτιμάται ότι θα κινηθούν μέσα στο εύρος των 330 - 400 δολλαρίων ανά ουγγιά [11.640 – 14.110 δολάρια ανά κιλό, 1 κιλό = 35,27 ουγγιές].

Ποιοι Παράγοντες Ευνόησαν κατά καιρούς την Τιμή του Χρυσού

- Οι υψηλές πληθωριστικές πιέσεις αποτελούσαν πάντα τους καλύτερους σύμμαχους της ανόδου της τιμής του μετάλλου.
- Οι πετρελαϊκές κρίσεις της δεκαετίας του 1970 οδήγησαν σε περιόδους σταθερής ανόδου του γενικού επιπέδου των τιμών παγκοσμίως, και ενίσχυσης των πληθωριστικών πιέσεων.
- Η αύξηση της τιμής του πετρελαίου.
- Οι πολεμικές αναταραχές δημιουργούν σχεδόν πάντα και μεγάλες οικονομικές αναταραχές, με αποτέλεσμα οι επενδυτές να καταφεύγουν στην παραδοσιακή ασφάλεια του χρυσού.
- Το αδύναμο δολάριο οδηγεί συνήθως τους επενδυτές στην αγορά χρυσού, λόγω των ανησυχιών για επικείμενη μείωση της αγοραστικής δύναμης του νομίσματος.
- Ο περιορισμός της προσφοράς χρυσού.

Περίοδοι Ανόδου της Τιμής του Χρυσού	
1	Έτος 1974 [1η Πετρελαϊκή Κρίση]
2	Έτη 1979-1980 [2η Πετρελαϊκή Κρίση, άνοδος πληθωρισμού, εισβολή της Σοβιετικής Ένωσης στο Αφγανιστάν]
3	Μέσα 1982 – Αρχές 1983 [υψηλό χρέος του Τρίτου Κόσμου, έντονες πληθωριστικές προσδοκίες]
4	Αρχές 1985 – 1987 [αδύναμο δολάριο, πληθωριστικές προσδοκίες, χρηματιστηριακό κραχ]
Πηγή: Investment Research & Analysis Journal.	

(*) Αναδημοσίευση Ειδικής Μελέτης από τον Οδηγό “Money Show” 1997.